

Rubai Mısralarında Hikmet Damlaları (73)

ŞAİR ALİ ÖZDOĞAN

GÖNLÜM

Biçare düştü gönlüm avare düştü gönlüm
Vefasızın birinden ne dâre düştü gönlüm
Didârı cevri örter nigâre düştü gönlüm
Vefasızın birinden ne dâre düştü gönlüm

PERDE AÇILINCA

Serâb-ı aşktan ne hale düştüm
Hayâli sevdim melâle düştüm
0 nûr-u nardan açıldı perde
Ateş içinden zülâle düştüm

VA ESEFA

Hâlimi sormaz mı aceb o bî vefâ vâ esefâ
Bilmedi aşk yok mu hicâb sürer safâ vâ esefâ
Yaktı gönül etdi harâb verüb cefâ vâ esefâ
Bilmedi aşk yok mu hicâb sürer safâ vâ esefâ

SİLİNMIYOR Kİ AŞKLAR

Adın dilimde cânâ unutmadım unutmam
Duyurmuşum cihânâ gönülde kimse tutmam
Bu aşkı koydu Mevlâ derun-u kalbe saklar
Silinmiyor ne yapsan silinmiyor ki aşklar

SINANDIN

Zulümle âbâd olur mu sandın
Senin mi nâdân gücün sınandın
Geçer şu fani şu âna kandın
Döner ya devran yazık ki yandın

KİRLİ SİYASET

Kirli bir siyasiye göz kırpsun gelsün makam
Utanmadan salınsun istesün ona bakam
Kompleksli arsuzlardan her görüp silktim yakam
Tükürmeli yüzüne vallahi yoktur şakam

DERUN-U KALBİMİ GÖR

Hayat-ı ruhuma girmiş o nâzenîne derim
Derûn-u kalbimi gel gör inan ki çok severim
Sitem ü cevrine aşk der sayar mıyım kederim
Derûn-u kalbimi gel gör inan ki çok severim

SEVER YA GÖNLÜM

Sever ya gönlüm sever pekâlâ
Hayali gitmez gözümde hâlâ
Kaderde yazmış ki Hak Teâlâ
Hayali gitmez gözümde hâlâ

CANA

Elem-i hicrin yakar şu cânım
Hayal-i vuslat sarar zamanım
İçimde aşkın benim nihanım
Seninle canâ seninle ânım
Seninle canâ seninle ânım

YAR CEFADA BULDU SAFA

Gönül arar bulamaz ah emel-i meyli vefâ
Sitem nedir ne bu naz yar cefâda buldu safâ
Niçün sevenlere bakmaz o gonca vâ esefâ
Sitem nedir ne bu naz yar cefâda buldu safâ

GÖNÜL GÖNÜLE AKAR

Esîr-i oldu gönül hep o nâzenîne bakar
Bilir mi aşkı acep ah gönül gönüle akar
Seven şu kalbimi görsün firâkı cânı yakar
Bilir mi aşkı acep ah gönül gönüle akar

HUZUR DA GAM DA BENİM

Hüzünlü hâlimi görmüş sanır ki gamda benim
O bî vefâyâ deyin âh huzur da gam da benim
Yeter bu nâz ü tegâfûl murâd ü kâm da benim
O bî vefâyâ deyin ah huzur da gam da benim

CANA

Yetiştî cânâ şu rûha bârın
Gelir o eyyâm-ı âh-ü zârın
Geçer nehârın geçer bahârın
Gelir o eyyâm-ı âh-ü zârın

AŞKI BİLEN YOK

Ne yazık aşkı bilen yok severim der de o dil
Açılıp göyne bakılmaz hanidir nerde o dîl
Bî vefâ ahdini bilmez sevemez sen onu bil
Açılıp göyne bakılsaydı denir nerde o dîl

AH MECAZ!

Esîr-i gamzen edip şu göynüm
Kaçar mısın sen a mâhitâbım
Firak büker bil benim şu boynum
Döner misin yar duyup hitâbım

FİRAKININ HASRETİ

Firâkının hasreti sînemde hâr
Yakar durur vâ esefâ âh ü zâr
Gelipte cânâ bana kılсан nazar
Yakar durur vâ esefâ âh ü zâr

FİRKAT

Vuslat mı kalır ayrılığın çâresi yoktur
Gel sevme gönül firkatı var kalbine oktur
Ağyâre kulak verme sanıp sevgisi çoktur
Ah sevme gönül firkatı var kalbine oktur

AH MECAZ!

Kalmaz ki hüzün nurlu yüzün bir bana gülse
Bülbül de coşar gonca onun sevdiği gül'se
Nazlar çekilir ah o seven nazlı gönülse
Bülbül de coşar gonca onun sevdiği gül'se

EY GONCA

Tez geçti bu yaz sanki batar rûhuma hârın
Ey gonca ne az şarkısı var gamlı hezârın
Bilmem niye naz söyle nedir bâis-i zârın
Ey gonca ne az şarkısı var gamlı hezârın

FANİYE AŞKLAR

Ne bu feryâd ü figânın nice söylersin hezâr
Kanıyor yâre-i firkat kılamam aşka nazar
Nağamâtındaki sırlar çevirir Hakka gözüm
Görürüm fânîye aşklar yine hicranı yazar

HÜZZAM

Nice hüzzam yine hüzzam bilirim sende bu gam
Bana benzer bana nağmen ki o hasretlere râm

Kırılırmış ya şu ömrüm güneşin güldüğü cam
Bana benzer gibi nağmen ki o hasretlere râm

SEVEREK ALDANMAK

Yine aldandı hezâr yâresi hâlâ kanıyormuş
Tanıyor gonca-i rânâ o dikenden tanıyormuş
Biliyor aşka kananlar severek aldanıyormuş
Tanıyor gonca-i rânâ dikeninden tanıyormuş

CANA

Kalbim seninle tattı düçâr oldu aşka hem
Bildim ki sevgi başka şu aşk dâhi başka hem
Cânâ dualarımda adın hep dilimdedir
Rabbim kaderde yazdı sanırsın elimdedir

ASUDE GÖNÜL

Âsûde gönül söyle nedir bâis-i zarın
Bir gonca-i rânâda mısın misl-i hezârın
Ah yârelerin hûn oluyor çıkmadı hârın
Bir gonca-i rânâda mısın misli hezârın

NE ÇIKAR

Severek ismini ansam ne çıkar
Ne çıkar hasrete yansam ne çıkar
Sevemez Hakka vefâsız sevemez
Ne çıkar âha dayansam ne çıkar

BETER

Dîl-i zârımdan ne lezzet aldı bilmem şîveger
Can beterdür an beterdür çeşm-i giryân ten beter
Ah yeter cânâ desem bilmem ne der ol gül-i ter
Can beterdür an beterdür çeşm-i giryân ten beter

ALTMİŞ YAŞ ŞİİRİ

Geçmeyecek zannederek yatmışım
Vâ esefâ geçti ömür altmışım
Keyfe dalıp hayli günah katmışım
Vâ esefâ geçti ömür altmışım
Neyleyeyim cehle düşüp batmışım
Vâ esefâ geçti ömür altmışım

GÖNÜL HANESİ

Kûşe-i gam oldu gönül hânesi
Gitme firâkınla harâb eyleme
Gel a güzel sende ya kâşânesi
Kırma ümîdiyle serâb eyleme

EY ŞİVE – NÜMA

Ey şîve-nümâ aşka düşen yâre nigâh et
Yetmez mi cefâkâre günah gel acı vah et
Gör hâlini gör bitmeyecek leyli sabah et
Yetmez mi cefâkâre günah gel acı vah et

YAZMIŞ YARADAN

Bilmem ki neden böylesi şen şîve-nümâsın
Ah uçtu gönül aşkına sen sanki hümâsın
Yazmış Yaradan ruhuma sen nurlu simâsın
Ah uçtu gönül aşkına sen sanki hümâsın

GEL HÜSN-İ CEMAL

Gel hüsn-ü cemal dîli visâlinle hurûş et
Gör gam zedeyim eşkimi sil rûhumu cûş et
Ah bil ki şu aşk âb-ı hayat dinle de nûş et

Gör gam zedeyim eşkimi sil rûhumu cûş et